

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی گروه درمانی متمرکز بر خودشفقت و رزی بر افسردگی زنان سرپرست خانوار شهر شیراز

محل انتشار:

دومین کنفرانس روانشناسی، علوم تربیتی، علوم اجتماعی و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

فاطمه سادات شفیعی - مدرس دانشگاه، دانشجوی دکتری تخصصی روان شناسی سلامت، دانشگاه تهران، ایران.

فاطمه حشمت زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه آزاد اسلامی، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی گروه درمانی متمرکز بر خودشفقت و رزی بر افسردگی زنان سرپرست خانوار شهر شیراز انجام شد. روش: روش پژوهش نیمه آزمایشی و از نوع طرح های پیش آزمون- پس آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه زنان سرپرست خانوار شیراز بود. روش نمونه گیری، خوشه ای چندمرحله ای بود، و ۲ کلینیک مددکاری که به زنان سرپرست خانوار، خدمات روانشناختی ارائه میدادند، انتخاب گردید، سپس از هر کلینیک ۱۵ نفر (جمعاً ۳۰ نفر) به صورت تصافی انتخاب شدند و به تصادف در دو گروه ۱۵ نفره آزمایش و گواه گمارده شدند و از پرسشنامه افسردگی بک (BDI) استفاده بود. که گروه آزمایش در ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای، مورد آموزش شفقت و رزی به خود قرار گرفتند. برای تجزیه تحلیل داده ها در سطح توصیفی از میانگین و انحراف معیار و در سطح استنباطی از تحلیل واریانس استفاده شد. یافته ها: یافته ها حاکی از آن بود که روش گروه درمانی متمرکز بر خودشفقت و رزی بر افسردگی زنان سرپرست خانوار موثر است ($p < 0/01, F = 0/143$). این نتایج مبین این است که گروه درمانی متمرکز بر خودشفقت و رزی منجر به کاهش میزان افسردگی زنان سرپرست خانوار شده است. با توجه به نتایج یافته ها میتوان اظهار داشت که مداخله ی گروهی متمرکز بر خودشفقت و رزی منجر به بهبود افسردگی (کاهش میزان افسردگی) در بین زنان سرپرست خانوار می شود. نتیجه گیری: بنابراین، این درمان می تواند به عنوان روشی موثر و کارآمد در کاهش افسردگی برای مددکاران، روان درمانگران و خانواده درمانگران مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

گروه درمانی متمرکز بر خودشفقت و رزی، افسردگی، زنان سرپرست خانوار.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1680365>

